

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Martiniano. 381.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

φυλακῆδ' αἰεὶ δὲ τῆς Ἰσδαίων μερί-
δος, Ησαίας ὁ μεγαλοφρονώτατος δι-
δάξατό σε, ὅτι ἔχει κύβητος ὡς πῦρ
καὶ ὡς καταγλις τὰ ἄρματα αὐτῆς
Ἐποδύναμι ἐκδύκασιν ἐν θυμῷ, καὶ ἀ-
ποπορευκισμὸν ἐν φλογὶ πυρός. εἰ δὲ
ἐλληνικῆς τινὸς συμμορίας ἢ θρησκείας
ὑπάρχεις ἐραστής, καὶ τῆ περσικῆς
τῶ ἀληθῆ περσικῆς ἐπαγγελίαν,
Πλάτων σε καὶ οἱ ἑκείνης κωκυτοὶ καὶ
περιφλεγέθοντες καὶ τὰ ῥόδια τῆς
περσικῆς ποταμῶν σαρδωνίζεσσαν
κύματα.

Κλεοβούλου κόμητι. τσ.

Ἡ τῆς ἀμαρτημάτων ἠπίτασις ἀ-
ναγκάζει ὡς τῶν τῶν βίαν καὶ ἀπαθῆ
φύσιν ἐκ τῆς τῆς φύσιν ἀγαθότητος,
εἰς τῶν παρὰ φύσιν χρῆσιν ὄργην, εὐ-
φρονέσασθε. αὐτῆ μὲν ἀβέβητοι, ἡμῶν
δὲ καὶ οὕτως συμφέρονται. τοῦτο καὶ
Ἰσδαίοις λέγει ὁ κύβητος, Ποσειδῶν ἡγε-
λησαι ἔπισημαγαγεῖν ὑμᾶς, καὶ ὅτι ἡ-
βελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος. ἐπειδὴ γὰρ, φησὶν, ὁ δὲ
χερσε τῶν φιλαθρωπίαν, ἔπιγνώσε-
θε τῶν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς τιμωρίας.

Μαρτινιανῶ. τσα.

Κάλλιστον ἔστιν τὸ μὴ ἀμαρτεῖν, καὶ
περὶ θεὸν ἔχον ἐγγύτητα. καλὸν δὲ
καὶ τὸν ἀμαρτόντα γνωσιμαχῆσαι, καὶ
ταχέως ἐξαναστῆναι τῆ πλάματος. ἐ-
πειδὴ ποίνω τῆ περσικῆς, ὡς ἀδυ-
νάτης, πάντως δὴ μαρτες, τῆ δευτέ-
ρης, ὡς δυνατοῦ καὶ ῥάα ἔπιμελήθητι,
μήποτε σε ἡ τύραννος ἀιχμαλωτεύ-
σῃ Ἐπόγνωσις.

Τῶ αὐτῶ καὶ Ζωσίμῳ. τπβ.

Εἰ μὲν ἐνεποίουν ὑμῖν ἀμαρτήμα-
τα ὁ κωλύων τὰ πολλὰ ἀμαρτήμα-
τα, ὡ ἀπῆραστοι καὶ ἀνάληστοι, εἰκό-
τως τὰς περὶ ὑμᾶς μου ἀγαλλέξεις

partium es, Esaias, vir maximo animo præ-
ditus illud te doceat, quòd Dominus ignis
instar veniet, & tanquam procella currus
eius, ut reddat ultionem in furore, & eie-
ctionem in flamma ignis. Quod si ethnice
classis ac religionis amatorem quodam-
modo te profiteris, atque ob præposteram
animi propensionem veram pollicitatio-
nem contemnis, Plato te atque ipsius Co-
cylti & Phlegethotes, atque rapidi flammio-
morum annium fluctus ad meliorem
mentem te adducant.

Cleobulo Comiti. 380.

Vir prudentissime, scelerum magnitu-
do atque grauitas diuinum atque ab omni
turbulento motu liberam naturam ex na-
turali bonitate, ad iracundiam, ipsius na-
tura repugnantem, atque ab eius quidem
voluntate alienam, nobis autem sic quo-
que vtilem, migrare penè cogit. Eòque
nomine ad Iudæos etiam his verbis vtitur:
Quoties volui congregare vos, & nolui-
stis: Ecce relinquetur vobis domus vestra
deserta, hoc est: Quoniam benignitatem
meam repudiatis, vim ac potentiam per
supplicium atque cruciatum agnoscetis.

Martiniano. 381.

Longè quidem pulcherrimum est, non
peccare, atque à Deo non procul remo-
tum. Pulchrum autem illud quoque est,
cum in peccatum lapsus sis, pœnitentia
duci, ac quamprimum è lapsu exurgere.
Quoniã igitur à priori, ut quod vires tuas
profus superaret, excidisti, posterioris, ut
quod nec vires tuas excedat, nec difficile
fit, curam gere: ne alioqui desperatio tyrā-
ni cuiusdā instar, te in captiuitatē trahat.

Eidem & Zosimo. 382.

Si ad peccata vos inducerem, quemad-
modum à multis peccatis vos deterrere
conor, ὁ indomiti ac stupidi homines,
haud abs re meos ad vos sermones atque

M